

DET KONGELIGE ARBEIDS-
OG ADMINISTRASJONSDEPARTEMENT

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep
0030 OSLO

Deres referanse
2003/433- P/HJN

Vår referanse
200302548-/AKH

Dato
26.11.03

Høring – NOU 2003: 14 Bedre kommunal og regional planlegging etter plan- og bygningsloven

Arbeids- og administrasjonsdepartementet (AAD) viser til Miljøverndepartementets brev av 20.05.03 om ovennevnte sak.

En ny plan- og bygningslov vil i hovedsak inneholde virkemidler som setter vilkår for at ulike aktører skal få anledning til å utføre visse aktiviteter knyttet til bruk av arealer eller bygninger. Loven skal således sette rammer som gjør at aktørenes ulike handlinger samlet holdes innenfor en bærekraftig ramme, og tilrettelegge for slik utvikling. Lovens virkemidler som sådan kan imidlertid ikke utløse de initiativ fra aktørene som er nødvendig for å skape en slik utvikling. Ved utforming av en ny lov er det derfor viktig at en holder en balanse mellom regulering og tilrettelegging for aktiviteter.

AAD viser til at det foreslås en omfattende formålsparagraf for arbeidet etter en ny plan- og bygningslov. Ut fra det som er nevnt foran bør formålsparagrafen endres slik at tilretteleggingsformålet vedrørende hovedhensyn som boliger og næringsliv settes først, og den bærekraftige ramme for dette etter, for eksempel slik: *"Loven skal legge til rette for verdiskaping, næringsutvikling, gode boliger og bomiljøer, og gode oppvekst- og levekår i alle deler av landet, og fremme folkehelse og samfunnssikkerhet. Loven skal fremme en bærekraftig utvikling til beste for den enkelte, samfunnet og fremtidige generasjoner."*

En rekke virkemidler utenfor en plan- og bygningslov bidrar til å holde utviklingen innen en bærekraftig ramme. Generelle tiltak som for eksempel miljøavgifter, tekniske standardkrav mv. skal fremme overordnede formål, i noen tilfeller forholdsvis uttømmende slik at en ikke skal måtte bruke ekstra administrative ressurser i det enkelte tilfelle for å fremme samme formål. Hensyntaken til dette er nødvendig for ikke å overbelaste virkemidlene innenfor planlovsystemet.

Postadresse
Postboks 8004 Dep
N-0030 OSLO

Kontoradresse
A kersg. 59

Telefon
22 24 90 90
Org no.
972 417 785

Administrasjonsavdelingen
Telefaks
22 24 27 14

Saksbehandler
Anne Kristine Hage
22 24 48 51

Vi slutter oss til beskrivelsen av tilretteleggingsbehovet for næringsvirksomhet i utredningens kapittel 7.1.1. Samtidig kan det se ut til at utredningen i for liten grad følger opp det subsidiaritetsprinsipp som ellers legges til grunn i nest siste ledd i § 1-4, og som må medføre at de ulike aktører og deres kunder og oppdragsgivere ikke unødig skal underlegges reguleringer. Etter vår oppfatning går en for langt i forhold til styringsambisjoner når det gjelder detaljeringsgrad i planleggingen. Det gjelder for eksempel oppdeling på næringskategorier i forslaget til § 11-3, boligens størrelse og påbud om tekniske løsninger i § 11-5 osv. For tekniske forhold må vilkårene settes som rammekrav til løsninger, ikke som påbud om hvilke konkret utstyr som skal benyttes.

Et forslag til ny lov bør omarbeides i forhold til utvalgets forslag slik at den blir mer kompakt og bedre får frem hovedhensynene i planleggingen og krav til proporsjonalitet.

Vi gjør oppmerksom på at AAD arbeider med å følge opp regjeringens konkurransepolitiske handlingsplan. Et eget punkt i handlingsplanen er en gjennomgang av reguleringer som unødvendig begrenser konkurransen. Reguleringer som detaljstyrer aktørenes handlingsalternativer vil kunne begrense konkurransen fordi de mulige dimensjonene om å konkurrere innskrenkes. Det vurderes derfor om en på et mer prinsipielt grunnlag bør gå gjennom de relevante deler av plan- og bygningslovgivningen med sikte på å vurdere om denne innebærer detaljstyring som begrenser konkurransen unødvendig

Endelig viser vi til utredningens kapittel 9, underavsnitt 9.1.1 om *§ 1-15 Forholdet til forvaltningsloven og klage*. Departementet savner at utvalget har tatt opp til drøfting ordningen med settefylkesmann. Det følger av plan- og bygningsloven § 15, 2 ledd at fylkeskommunen og statlig organ, herunder fylkesmannen, kan påklage enkeltvedtak etter denne lov dersom vedtaket direkte berører vedkommende myndighets saksområde. For statlige fagmyndigheter som ikke er underlagt fylkesmannen blir klagen avgjort av fylkesmannen. For å få en mest mulig enhetlig saksbehandling har Miljøverndepartementet lagt myndigheten til også å avgjøre klagesaker hvor fylkesmannsembete selv er klager til fylkesmanns nivå. For unngå inhabilitet oppnevnes det imidlertid en settefylkesmann i slike saker.

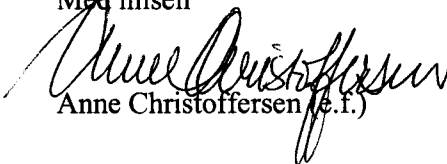
Etter AADs oppfatning er det argumenter av både prinsipiell og forvaltningspolitisk karakter som kan tale for avgjørelsesmyndigheten for disse sakene bør bli tilbakeført til Miljøverndepartementet. Av både praktiske og av nærhetshensyn er det vanlig at det oppnevnes settefylkesmann i et tilgrensende fylke til der fylkesmannen er klager. Dette kan imidlertid reise tvil om habiliteten er tilstrekkelig ivarettatt, gitt den nære kontakten det normalt vil være mellom to naboembeter. På bakgrunn av at fylkesmennene jevnlig er samlet som kollegium og har mye kontakt og samarbeid, vil habilitetsspørsmålet reise seg også i tilfeller hvor det velges settefylkesmann fra et fylke lenger unna.

AAD er kjent med at fylkesmennene tidligere har tatt opp ordningen med Miljøverndepartementet og bedt om at avgjørelsesmyndigheten for disse sakene blir tilbakeført til Miljøverndepartementet, jf. brev fra fylkesmennenes arbeidsutvalg 06.06. I sitt svarbrev av 21.03.2000 viste Miljøverndepartementet til at man ønsker å avvente det pågående arbeid i Planlovutvalget, før en vurderer behovet for endringer på dette punktet.

På denne bakgrunn ber AAD om at MD på nytt tar ordningen med settefylkesmann opp til vurdering i den videre oppfølgingen av Planlovutvalgets utredning.

Saken har vært forelagt Konkurransetilsynet, som ikke har merknader til utredningen.

Med hilsen

Anne Christoffersen (e.f.)

Anne Kristine Hage